

Politechnika Śląska mateusz.kaluza@polsl.pl ORCID: 0000-0002-9761-9066



MIROSŁAW KOTASIŃSKI Politechnika Śląska miroslaw.kotasinski@polsl.pl ORCID: 0000-0002-5588-0741



JOANNA BZÓWKA Politechnika Śląska joanna.bzowka@polsl.pl ORCID: 0000-0002-1765-7354

Wpływ wzmocnienia nawierzchni siatką z włókna szklanego na wybrane wskaźniki krzywej ugięć nawierzchni

W budownictwie drogowym geosyntetyki stosowane są do separacji oraz wzmacniania warstw nośnych konstrukcji nawierzchni [1, 2, 3]. Zdolność geosyntetyków do oddzielenia poszczególnych warstw podbudowy oraz podbudowy od podłoża gruntowego jest jednym z głównych czynników decydujących o wzroście trwałości konstrukcji nawierzchni drogowej. Pewne wątpliwości może budzić fakt powszechnego wzmacniania samych warstw bitumicznych za pomocą różnego rodzaju geokompozytów, w tym siatek z włókna szklanego [3, 4, 5]. Są to rozwiązania powszechnie stosowane przez zarządców dróg, w celu podniesienia żywotności nawierzchni dróg klas niższych (D, L, Z). Zazwyczaj nie były one projektowane pod kątem występowania oddziaływań górniczych, a w opinii organów zarządzających stosowanie siatek w spodzie warstw z betonu asfaltowego stanowi alternatywę do wzmacniania



Fot. 1. Zdjęcie odwiertu kontrolnego w pasie wzmocnionym ukazujące siatkę z włókna szklanego (materiały własne)

podłoża gruntowego za pomocą stosownych, indywidualnie projektowanych rozwiązań. Problematyka właściwej lokalizacji wzmocnienia geosyntetycznego, pomimo wielu lat praktyki oraz badań, nadal pozostaje aktualna, szczególnie w kontekście obszarów występowania oddziaływań górniczych. Na analizowanym w artykule odcinku o długości 300 m zarządca drogi przeprowadził w 2008 r. remont, polegający na sfrezowaniu warstw betonu asfaltowego oraz wykonaniu nowego pakietu warstw bitumicznych. Jeden pas ruchu zrealizowano bez zabudowywania siatki z włókna szklanego, drugi natomiast wzmocniono siatką o wytrzymałości na rozciąganie 50/50 kN/m (przy wydłużeniu 3%), zabudowaną w spodzie warstw z betonu asfaltowego.

Jest to droga klasy Z, kategorii ruchu KR3, podlegająca wpływom eksploatacji górniczej zakwalifikowanym do I kategorii szkód górniczych. Na podstawie map wpływów oddziaływań górniczych uzyskanych z zakładu górniczego stwierdzono, że pomierzone obniżenia terenu w latach 2008÷2018 wyniosły do 30 cm. Obecnie teren nie podlega dalszym obniżeniom. W przypadku początkowego 100 m odcinka drogi prognozowane są oddziaływania górnicze (I kat. terenu górniczego) do 2042 r. na podstawie informacji przekazanych przez Zakład górniczy.

Materiały i metodyka badań

W celu rozpoznania podłoża oraz konstrukcji nawierzchni wykonano trzy odwierty do głębokości 4,0 m. Układ warstw nawierzchni analizowanej drogi przedstawia się następująco:

- 1) beton asfaltowy 11÷12 cm,
- 2) podbudowa z kruszywa łamanego 12÷15 cm,
- 3) grunt stabilizowany spoiwem hydraulicznym 25 cm,
- 4) nasyp (piasek drobny, tłuczeń) 60 cm.

Podłoże gruntowe pod nasypem wykazuje zróżnicowanie, od piasków drobnych zaglinionych (Pd+G) w stanie średniozagęszczonym poprzez gliny pylaste szaro-brązowe (G π) w stanie twardoplastycznym oraz pyły piaszczyste przewarstwione piaskiem drobnym (π p/Pd) w stanie średniozagęszczonym. Na potrzeby analiz podłoże gruntowe poniżej nasypu ujednolicono w jednorodną warstwę. Wartości wtórnych modułów odkształcenia E₂ dla warstw podłoża wynoszą od 43÷70 MPa. Wykorzystano wyniki pomiarów przemieszczeń pionowych za pomocą ugięciomierza FWD.



Rys. 1. Izolinie osiadań terenu, niebieskim kolorem wskazano analizowany odcinek drogi (materiały własne)

Badanie polegało na pomiarze ugięcia nawierzchni pod przyłożonym obciążeniem dynamicznym o wartości siły 50 kN, geofonami rozmieszczonymi w odległościach: $d_1 = 0,00$ m, $d_2 = 0,20$ m, $d_3 = 0,30$ m, $d_4 = 0,60$ m, $d_5 = 0,90$ m, $d_6 = 1,20$ m, $d_7 = 1,50$ m, $d_8 = 1,80$ m, $d_9 = 2,10$ m [1, 2]. Pomiar ugięć wykonano w śladzie prawego koła co 25 m na każdym pasie ruchu. Pomiar przeprowadzono w drugiej połowie sierpnia 2019 r. oraz we wrześniu 2021 r. Nie wyznaczano odcinków jednorodnych metodą sum skumulowanych. Pomiar wykonano na trzech odcinkach 100-metrowych, odrębnie dla pasa ruchu wzmocnionego i niewzmocnionego siatką z włókna szklanego. Badania były prowadzone w godzinach najmniejszego ruchu użytkowego, co pozwoliło na pomiar w wa-



Fot. 2. Zdjęcie aparatu FWD na badanym odcinku drogi (materiały własne)

runkach bez przeciążenia. W ramach analiz wyznaczono pomocnicze wskaźniki służące ocenie stanu nawierzchni, takie jak:

 BLI (ang. Base Layer Index nazywany również Surface Curvature Index SCI – wskaźnik krzywizny linii ugięć na powierzchni warstwy)

$$BLI = D_0 - D_{300} \tag{1}$$

gdzie:

- D_0 ugięcie maksymalne [μ m],
- D₃₀₀ wartość ugięcia sprężystego w odległości 300 mm od przyłożonego obciążenia [μm].
- MLI (ang. Middle Layer Index nazywany również Base Curvature Index BCI – wskaźnik krzywizny ugięć na podbudowie)

$$MLI = D_{300} - D_{600} \tag{2}$$

gdzie:

- D₃₀₀ wartość ugięcia sprężystego w odległości 300 mm od przyłożonego obciążenia [μm],
- D₆₀₀ wartość ugięcia sprężystego w odległości 600 mm od przyłożonego obciążenia [μm].
- LLI (ang. Lower Layer Index nazywany również Base Damage Index BDI – wskaźnik uszkodzenia podbudowy)

$$LLI = D_{600} - D_{900} \tag{3}$$

gdzie:

Tabela 1. Wartości porównawcze wskaźników czaszy ugięć [9]

D ₆₀₀ –	wartość ugięcia
	sprężystego
	w odległości 600
	mm od przyło-
	żonego obciąże-
	nia [μm],
D ₉₀₀ -	wartość ugięcia
	sprężystego
	w odległości 900

	Stan techniczny warstwy	D ₀ [μm]	RoC [µm]	BLI [μm]	MLI [µm]	LLI [µm]
Podbudowa tłuczniowa	Dobry	< 500	> 100	< 200	< 100	< 50
	Ostrzegawczy	500–750	50–100	200–400	100–200	50–100
	Krytyczny	> 750	< 50	> 400	> 200	> 100
Podbudowa stabilizowana cementem	Dobry	< 200	> 150	< 100	< 50	< 40
	Ostrzegawczy	200–400	80–150	100–300	50–100	40–80
	Krytyczny	> 400	< 80	> 300	> 100	>80
Podbudowa z betonu asfaltowego	Dobry	< 400	> 250	< 200	< 100	< 50
	Ostrzegawczy	400–600	100–250	200–400	100–150	50–80
	Krytyczny	> 600	< 100	> 400	> 150	> 80

• RoC (ang. Radius of Cur-

nia [µm].

mm od przyłożonego obciąże-

vature – promień krzywizny opisujący stan podbudowy i warstwy ścieralnej)

$$RoC = \frac{L_2}{2D_0 \left(1 - \frac{D_{200}}{D_0}\right)}$$
(4)

26

159

0,05

156

161

0,025

211

0,1

5

0,075

88

149

0,125

---- Pas niewzmocniony

gdzie:

 $L = 200 \, \text{mm},$

 D₂₀₀ – wartość ugięcia sprężystego w odległości 200 mm od przyłożonego obciążenia [μm],

 D_0 – ugięcie maksymalne [μ m].



Rys. 2. Wykres wartości wskaźnika promienia krzywizny (RoC) dla pomiaru z 2019 r.

350

300

250

150

100

50

0,001

E 200



75

167

0,175

----- Pas wzmocniony

142

124

0,2

147

0,225

82

82

0,15

kilometraż

Rys. 3. Wykres wartości wskaźnika promienia krzywizny (RoC) dla pomiaru z 2021 r. 2

0,25

157

1

152

0,275

Analizy i badania wskazują, że przywołane wskaźniki krzywizn właściwie korelują z występującymi w spodzie warstw bitumicznych odkształceniami [6, 7, 8]. Są one istotne z punktu widzenia kryteriów zmęczeniowych, a tym samym trwałości nawierzchni, dzięki czemu pozwalają wiarygodnie ocenić nośność nawierzchni drogi. Są również interesują-



Rys. 4. Wykres wartości wskaźnika krzywizny linii ugięć na powierzchni warstwy (BLI) dla pomiaru z 2019 r.







Rys. 6. Wykres wartości wskaźnika krzywizny ugięć na podbudowie (MLI) dla pomiaru z 2019 r.

cym materiałem do analizy w przypadku poszukiwania wpływu zastosowanego na poligonie badawczym wzmocnienia geosyntetycznego. Porównano wyniki wskaźników czaszy ugięć w przypadku pomiarów z 2019 oraz z 2021 r. w celu określenia m in wpływu zabudowanego wzmocnienia na ich wartości.

Wyniki

W przypadku pomiarów z 2019 r. wartości promienia krzywizny (RoC), opisującego stan podbudowy i warstwy ścieralnej widoczne na rysunku 2, są wyższe dla odcinków wzmocnionych nr 1 oraz nr 3. Na odcinku nr 2 obserwujemy zmianę trendu, jednak jest to jednocześnie najbardziej zniszczony odcinek drogi. Zgodnie z przedstawionymi wartościami, każdy odcinek kwalifikuje się do dobrego statechnicznego. nu Pomiar z 2021 r., pokazany na rysunku 3, potwierdził wcześniejsze obserwacje, jednak w przypadku odcinka nr 3 widzimy wyraźnie wyższe wartości w porównaniu do 2019 r.

W przypadku wskaźnika krzywizny powierzchni (**BLI**) dla 2019 r., widocznym na rysunku 4, wszystkie odcinki, zarówno wzmocnione, jak i niewzmocnione, wykazują ostrzegawczy stan techniczny. Należy zaznaczyć, że pas niewzmocniony generuje wyższe wartości, wskazujące na gorszy stan techniczny, co jest szczególnie widoczne na odcinku nr 3. Pomiar oraz obliczenia z 2021 r., pokazane na rysunku 5, potwierdzają wcześniejsze obserwacje. W przypadku **MLI** dla pomiaru z 2019 r., pokazanego na rysunku 6, jedynie odcinek 1 pasa wzmocnionego wykazuje dobry stan techniczny, pozostałe odcinki wskazują na stan ostrzegawczy. Ponownie, na odcinku nr 1 i nr 3 obserwujemy lepszy stan techniczny pasa wzmocnionego. Odcinek nr 2, kwalifikujący się do krytycznego stanu technicznego, nie



Rys. 7. Wykres wartości wskaźnika krzywizny ugięć na podbudowie (MLI) dla pomiaru z 2021 r.



Rys. 8. Wykres wartości wskaźnika uszkodzenia podbudowy (LLI) dla pomiaru z 2019 r.



Rys. 9. Wykres wartości wskaźnika uszkodzenia podbudowy (LLI) dla pomiaru z 2021 r.

wykazuje znacznych różnic pomiedzy pasem wzmocnionym a niewzmocnionym. Pomiar z 2021 r., widoczny na rysunku 7, potwierdza wcześniejsze trendy, delikatne przesunięcia wartości wvnikaia z przesunięcia względem siebie punkpomiarowych. tów Różnica wyników w stosunku do badań z 2019 r. polega na tym, że obecnie żaden odcinek nie wykazuje dobrego stanu technicznego, natomiast pozostałe ustalenia pozostają aktualne - odcinki nr 1 i nr 3 wykazują lepszy stan techniczny dla pasa wzmocnionego, a odcinek nr 2 dla pasa niewzmocnionego. Stan krytyczny pojawił się również na odcinku nr 3 pasa niewzmocnionego.

Wartości wskaźnika uszkodzenia podbudowy (LLI), widoczne na rysunku 8, pokazują, że odcinek nr 1 pasa wzmocnionego wykazuje dobry stan techniczny. Pozostałe odcinki kwalifikuja sie do stanu ostrzegawczego z drobnym obszarem pomiędzy odcinkiem nr 2 i nr 3, wykazującym stan krytyczny. Podobnie jak w przypadku pozostałych wskaźników, obserwujemy niższe ich wartości, a więc lepszy stan techniczny dla odcinków nr 1 i nr 3 pasa wzmocnionego oraz niewielkie różnice pomiędzy pasami na odcinku nr 2. Pomiar z 2021 r. przedstawiony na rysunku 9 potwierdza wcześniejsze ustalenia, z tą różnicą, że odcinek nr 2 pasa wzmocnionego wykazuje krytyczny stan techniczny i żaden z pozostałych odcinków nie kwalifikuje się już do dobrego stanu technicznego.

Podsumowanie

Przedstawione analizy stanowią kontynuację prowadzonych od 2018 r. obserwacji odcinka badawczego. W pierwszej kolejności przeprowadzono nieniszczące badania stanu nawierzchni, bazujące na inwentaryzacji nieciągłości powierzchni, co umożliwiło wyznaczenie wskaźników spękań. Wówczas zaobserwowano ok. 20% niższe wartości tego wskaźnika dla pasa niewzmocnionego, co wstępnie wskazywało na korzystny wpływ zabudowanego wzmocnienia z siatki z włókna szklanego w spodzie warstw z betonu asfaltowego na stan techniczny tych warstw [10]. Następnie przeprowadzone pomiary FWD umożliwiły obliczenie ugięcia miarodajnego i porównanie tych wartości z wartościami referencyjnymi. Ustalono, że stan techniczny drogi jest krytyczny i wymaga natychmiastowego remontu na każdym odcinku pasa wzmocnionego i niewzmocnionego.

Dodatkowe wyznaczenie wartości wskaźników krzywizn czaszy ugięć pozwoliło na doprecyzowanie stanu technicznego warstw konstrukcji nawierzchni, tj. warstw wierzchnich, podbudowy zasadniczej i podbudowy pomocniczej z podłożem gruntowym. Wartości RoC wskazują na dobry stan techniczny górnych warstw nawierzchni, co potwierdza stan drogi oceniony na podstawie analizy stanu spękań. Pozostałe wartości wskaźników krzywizn (LLI, MLI, BLI) wskazują na zły stan techniczny dolnych warstw konstrukcji nawierzchni. Odcinek nr 2 zarówno w przypadku ugięcia obliczeniowego, jak i wskaźników krzywizny, kwalifikuje się jako najbardziej zdegradowany. Zastosowane wzmocnienie w spodzie warstw z betonu asfaltowego wskazuje na korzystny wpływ na stan techniczny pakietu bitumicznego, bez wyraźnego wpływu na stan pozostałych warstw nawierzchni. W kontekście stwierdzonych oddziaływań górniczych zastosowane rozwiązanie można ocenić jako umiarkowanie trafne, ze wskazaniem na niestosowanie go w przyszłych pracach remontowych.

Bibliografia

- Chlipalski Krzysztof, Grygierek Marcin, Kawalec Jacek, Komunikacyjne obiekty liniowe na terenach górniczych. "Magazyn Autostrady" 2015, vol. 3, 24-31.
- [2] Grygierek Marcin, Kawalec Jacek, Koda Eugeniusz, Osiński Piotr, Lessons learned on geosyntetics applications in road structures in Silesia mining region in Poland. Applied Sciences, 2019, vol. 9. DOI 10.3390/app9061122
- [3] Rosikoń Antoni, Budownictwo komunikacyjne na terenach objętych szkodami górniczymi. Wydawnictwa Komunikacji i Łączności, Warszawa 1979.
- [4] Kłosek Kazimierz, Prevention of damage to highways and railroads in mining area. In: International land reclamation and mine drainage conference Pittsburgh, US Department of the Interior, 1994. 101-110.
- [5] Kłosek Kazimierz, Ajdukiewicz Jacek, Efektywność stosowania geosyntetyków w budownictwie komunikacyjnym. W: Szkoła metod projektowania obiektów inżynierskich z zastosowaniem geotekstyliów. Ustroń 2004.
- [6] Baltzer Susanne, Hilderbrand Gregers, HSD Measurements at the BASt Test Track. – COST 354: Short Term Scientific Mission, 2006
- [7] Eijbersen Jacomien, Van Zwieten Joost, Application of FWD Measurements at the Network Level, 1, 438-450, 4th International Conference on Managing Pavements, Pretoria, South Africa, 1998.
- [8] Pożarycki Andrzej, Górnaś Przemysław, Bilski Marcin, Turkot Adam, Parametryzacja krzywej ugięć nawierzchni podatnych. "Drogownictwo" 2019, vol. 3, 67-73.
- [9] Horak Emile, Emery Stephen, Evaluation of Airport Pavements with FWD Deflection Bowl Parameter Benchmarking Methodology. Proceedings, 2nd European Airport Pavement Workshop, 13–14 May 2009. Amsterdam, The Netherlands.
- [10] Kałuża Mateusz, Kotasiński Mirosław, Effectiveness of glass fiber mesh reinforcement applied to road construction located in a mining subsidence area. Transactions of the VSB – Technical University of Ostrava, Civil Engineering Series. 2019, vol. 19, issue 1, 64-69.

Zapraszamy do prenumerowania DROGOWNICTWA w 2022 roku

prenumerata roczna normalna 259 zł cena 1 egzemplarza 21,60 zł } (w tym 8% VAT)

prenumerata roczna studencka 129 zł cena 1 egzemplarza 10,80 zł } (w tym 8% VAT)

Uprzejmie informujemy Szanownych Prenumeratorów, że egzemplarze "Drogownictwa" oraz faktury będą wysyłane po przesłaniu zamówienia na adres prenumerata.drogownictwo@sitkrp.org.pl oraz po wpłaceniu należnej kwoty na nasze konto:

07 1240 6973 1111 0011 0889 5231

Wydawnictwa SITK RP sp. z o.o., ul. Świętokrzyska 14A lok. 150, 00-050 Warszawa

Redakcja